

[Mette Madsen]

redskab i de kommende års arbejde med alkoholproblemerne.

Men også den rent lægelige forskning må med i billedet. Vi har jo stadig ikke et klart billede af, hvad det er, der gør, at nogle mennesker bliver hængende i et overforbrug og bliver alkoholister, mens andre ikke bliver det, og jeg har også indtrykket af, at både patienter og behandlere kunne ønske, at medicinalfabrikkerne kunne finde frem til et mere varieret tilbud af antabuslignende midler til en mere individuel behandling.

Må jeg til slut sige tak for redegørelsen. Jeg indrømmer gerne, at jeg var betænkelig ved overflytningen af dette område fra indenrigsministeren til socialministeren, og derfor er jeg meget glad for, at man har lagt det ud til amterne selv at beslutte, under hvilke af disse to områder det skal ligge i det enkelte amt. Men jeg må virkelig tage hatten af for, at socialministeren på den korte tid, der er gået siden overflytningen, har nået ikke bare at sætte sig ind i dette komplicerede område, men også at fremlægge så mange konstruktive tanker og sætte så meget i gang, som vi har kunnet læse ud af denne redegørelse.

Birthe Hansen (SF):

Som den socialdemokratiske ordfører skal også jeg tilslutte mig hovedlinjerne i redegørelsen, og som venstres ordfører vil jeg starte med at sige tak, for så har jeg nemlig muligheden for at slutte af og gøre op, om der egentlig var noget at sige tak for.

Sidste debat, i 1977, har ved gennemlæsning givet mig indtrykket af, at flertallet her i salen dengang havde – og det tror jeg man stadig væk har – en ret liberal holdning til vort forbrug af alkohol og også havde den holdning, at det misbrug, der finder sted, ikke bør eller kan hindres ved forbudspolitik.

Jeg er enig med socialministeren i hans begrundelse for at fortsætte denne linje, idet det bestemt ikke er ønskværdigt at kriminalisere mennesker, hvis primære behov er støtte og behandling. Derimod er jeg ked af, at socialministeren kun ofrer tre små linjer først i redegørelsen på årsagerne til misbruget. Men det skal jeg senere vende tilbage til.

Det er nok rigtigt, når der står, at der kun har fundet en svag stigning sted i gennemsnitsforbruget af alkohol i årene fra 1977 til

1982, men jeg bliver meget betænkelig ved denne lille stigning, når det har vist sig, at det er flere unge og flere kvinder, der drikker, betænkelig, fordi det netop er de to grupper, hvis antal i arbejdsløshedsstatistikkerne i det samme åremål har været stigende, og så er det ikke svært at få øje på sammenhængen mellem det og at være sat udenfor i et samfund, hvor de fleste desværre alene får bekræftet sig selv gennem deres arbejdsplads. Papir er jo taknemmeligt, og det siger jeg ud fra, at der ovenfor, midt på sp. 1384, står:

»Den forebyggende indsats på alkoholområdet foregår også indirekte gennem det offentliges generelle indsats på en række områder for at skabe bedre livsbetingelser for den enkelte, f.eks. på sundheds-, bolig-, arbejds- og fritidsområdet.«

Ak ja, ét er teori, ét er en borgerlig regering økonomiske nedskæringspolitik, og så er der den virkelighed, der møder den enkelte, når samfundskrisen eller egen krise fører ham eller hende ud i misbrug af alkohol på grund af arbejdsløshed, mangel på bolig, mangel på kontakt med andre mennesker end lige dem, man kan sidde og drikke sammen med.

Af Ugeskrift for Læger fremgår, at der er sket en stigning på 30 pct. i selvmord blandt alkoholikere i årene fra 1974 til 1980. Det kan ikke undre, for behandlingsapparatet, antabus og psykoterapi, har været det samme under krisen, men det har alkoholikernes sociale problemer ikke været. De har ændret sig i takt med krisen. Alkoholikerne er klemte. Han eller hun skal nemlig ikke regne med at slippe for økonomiske problemer, selv om de kommer ud af misbruget. Hvad enten den arbejdsløse alkoholiker er berettiget til dagpenge eller ej, er der sandsynlighed for, at bistandslovens § 37 på et tidspunkt bliver pågældendes eneste redning – og hvilken redning! Alkoholikere er ikke lige dem, man satser på, når der er tale om revalidering i dagens Danmark; derfor vil overgang til varig hjælp blive det mest sandsynlige, og derfra gives næsten ingen vej tilbage.

Denne meget negative side af behandlingen af alkoholmisbrugere mener jeg socialministeren alvorligt bør overveje at gøre noget ved. Det er ikke nok at bebude lovforslag i næste samling om overførelse af alkoholbehandlingsområdet fra sygehusloven til den sociale lovgivning, hvis regeringen ikke sam-